

opusdei.org

Missatge del prelat (13 de novembre de 2025)

El prelat de l'Opus Dei convida a viure la caritat, afrontant les pobreses i els sofriments del món amb oració, servei i ajuda concreta, i recordant que estimar el proïsme és inseparable de l'amor a Déu.

13/11/2025

Estimadíssims, que Jesús em guardi
les filles i els fills!

Cada dia, de diverses maneres, a tots ens arriben notícies sobre els sofriments d'innombrables persones, produïts per les actuals guerres, injustícies, pobreses i caresties a tantes parts del món. Us suggereixo que tornem a meditar i a fer-nos ressò d'aquestes paraules de sant Josepmaria: ***Un home o una societat que no reaccioni davant les tribulacions o les injustícies, i que no s'esforci per alleujar-les, no són un home o una societat a la mesura de l'amor del Cor de Crist. Els cristians —conservant sempre la més àmplia llibertat a l'hora d'estudiar i de dur a la pràctica les diverses solucions i, doncs, amb un lògic pluralisme—, han de coincidir en l'afany idèntic de servir la humanitat. Altrament, llur cristianisme no serà la Paraula i la Vida de Jesús: només serà una disfressa, una enganyifa de cara a Déu i de cara als homes (És Crist que passa, núm. 167).***

Davant de la magnitud dels problemes del món, és natural sentir la impotència d'un mateix per resoldre'ls. Tanmateix, qualsevol notícia, fins i tot la que més llunyana o aliena ens pugui semblar, ens ha d'interpel·lar, perquè, amb Crist i en Crist, sentim tothom com a heretat nostra (cf. *Sl* 2, 8). La fe ens assegura que podem ajudar molt amb l'oració, que no coneix fronteres. No arribarem personalment de cap altra manera a un nombre immens de persones, però tots —cadascú al seu lloc— podem fer més del que pensem.

Moltes són les carències de béns materials al món, i també ho són —de vegades, més dures— la solitud, la incomprensió i l'absència d'afecte veritable, que pateix tanta gent. Com explica Lleó XIV: **Hi ha moltes formes de pobresa: aquella dels qui no tenen mitjans d'aliment material, la pobresa del qui està**

marginat socialment i no té instruments per donar veu a la seva dignitat i a les seves capacitats, la pobresa moral i espiritual, la pobresa cultural, la del qui es troba en una condició de debilitat o fragilitat personal o social, la pobresa del qui no té drets, ni espai, ni llibertat (*Dilexi te*, núm. 9).

Recordem el que el nostre Pare també ens escrivia, ja fa tants anys: ***La nostra missió tendeix a fer que hi hagi cada vegada menys ignorants i menys indigents, i intentarem contribuir a això a tot arreu*** (*Carta 15*, núm. 193). Gràcies a Déu, innumbrables persones —també moltes de l'Opus Dei— desenvolupen activitats assistencials i formatives en ambients especialment necessitats dels cinc continents. D'altra banda, tots intentem col·laborar personalment en aquesta immensa tasca, amb l'oració, amb el treball fet

amb esperit de servei i amb l'ajuda material que ens és possible.

Aquesta actitud davant les necessitats dels altres és exigència de quelcom essencial de la vida cristiana: la caritat, l'amor a les persones, inseparable de l'amor a Déu. «Pensa —escriu sant Agustí— que tu, que encara no veus Déu, mereixeràs contemplar-lo si estimes el proïsme, ja que estimant el proïsme purifiques la teva mirada perquè els teus ulls puguin contemplar Déu» (*Tract. Ev. S. Joan*, 17, 7-9). I sabem bé que *proïsme* és tota persona humana.

Amb tot l'afecte us beneeix,

El vostre Pare

Roma, 13 de novembre de 2025

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/missatge-del-
prelat-13-de-novembre-de-2025/](https://opusdei.org/ca-es/article/missatge-del-prelat-13-de-novembre-de-2025/)
(19/03/2026)